

Konferencja Naukowego Towarzystwa Fotografii *Akademickie przestrzenie fotografii*

Termin: 21-22.10.2019 (poniedziałek-wtorek)

W bieżącym roku przypada jubileusz 100-lecia zinstytucjonalizowanego systemu nauczania fotografii w Polsce w systemie szkolnictwa wyższego. Pierwszą jednostką o niebagatelnych zasługach dla rozwoju fotografii, zarówno w obszarze artystycznym jak i teoretycznego namysłu nad nią, był prowadzony przez Jana Bułhaka Zakład Fotografii Artystycznej na Wydziale Sztuk Pięknych Uniwersytetu im. Stefana Batorego w Wilnie, działający w latach 1919-1939. Drugim w Polsce ośrodkiem kształcącym fotografów w systemie szkolnictwa wyższego był Lwów. W 1921 roku na Wydziale Architektury Politechniki Lwowskiej został utworzony Instytut Fotografii, kierowany najpierw przez Henryka Mikolascha, następnie Witolda Romera. Trzecią wreszcie instytucją kształcąca w zakresie fotografii była Pracownia Fotografii przy Katedrze Archeologii Klasycznej na Uniwersytecie Jana Kazimierza we Lwowie, prowadzona przez Józefa Świtkowskiego od 1921 roku. Choć wymienione trzy jednostki stanowiły kluczowe dla rozwoju polskiej fotografii zaplecze artystyczne i naukowe to należy odnotować, że w tym samym roku co w Wilnie również w poznańskiej Szkole Sztuk Zdobniczych otwarto wydział fotografii, którym kierował Bronisław Preibisz. Wydział ten wprawdzie istniał zaledwie do 1921 roku, a Szkoła Sztuk Zdobniczych była jednostką kształcąca na poziomie średnim, jednak dzisiaj jej tradycja jest kontynuowana w Katedrze Fotografii Uniwersytetu Artystycznego w Poznaniu. Przedwojenny system nie został odtworzony w okresie PRL-u. Fotografia była wieloaspektowo wykonywana w różnych jednostkach naukowych, lecz nie można mówić w tym okresie o istnieniu szkolnictwa artystycznego w jej zakresie. Wobec braku ciągłości szkolnictwa wyższego w dobie PRL-u, rolę kształcenia kadr przejmowały takie organizacje jak Związek Artystów Fotografików, Polskie Towarzystwo Fotograficzne, a także czasopisma, muzea, galerie i dobrze prosperujący ówczesnie ruch sympozjalny. Niebagatelną rolę odegrała również działalność krytyków nierzadko operujących modelem krytyki postulatywnej, której celem było kształtowanie odpowiednich postaw. Ostatecznie słabości okresu powojennego zostały przełamane po 1989 roku, nastąpiła szeroka restytucja szkolnictwa artystycznego w zakresie fotografii zarówno w szkolnictwie publicznym jak i prywatnym. Jednocześnie nastąpiło ożywienie w obrębie akademickich badań nad teorią i historią fotografii, które są obecnie podejmowane przez przedstawicieli różnych dyscyplin naukowych.

Celem obrad będzie wzbudzenie refleksji nad tytułowymi „akademickimi przestrzeniami fotografii”, które wyznaczały i wyznaczają modele praktykowania fotografii, teoretycznego namysłu i dydaktycznej metodyki. Jeżeli niegdyś Rosalind Krauss pytała o „dyskursywne przestrzenie fotografii”, determinujące odbiór fotograficznych obrazów, to dziś chcemy się krytycznie przyjrzeć szeroko rozumianej, akademickiej instytucji, która dyscyplinuje, klasyfikuje fotografię, a także staje się generatorem nowych zjawisk.

Proponujemy cztery obszary refleksji:

1. Fotografia w nauczaniu artystycznym:

- historia i teraźniejszość szkolnictwa fotograficznego w Polsce
- biografie postaci związanych z systemem akademickim
- postawy artystyczne wyrosłe na gruncie szkolnictwa fotograficznego
- praktyki edukacyjne w ich aspekcie teoretycznym

2. Historie i współczesność teorii fotografii

- różnorodne modele polskiej teorii fotografii i krytyki artystycznej
- znaczenie historii teorii fotografii dla współczesności

3. Teoria fotografii w dyskursie naukowym innych dyscyplin wiedzy

- związki teorii sztuki i teorii naukowej
- znaczenie badań interdyscyplinarnych
- teoria i praktyka fotografii i popularyzacja wiedzy (m.in. wymiar ekologii, świadomości społecznej)

4. Praktyka artystyczna vs edukacja

- praktyki fotograficzne w kulturze postmedialnej
- fotografia w sieci a nowe modele postaw twórczych
- sztuka jako dokumentacja, dokumentacja jako sztuka

Dodatkowe informacje:

I Konferencja odbędzie się w Uniwersytecie Artystycznym w Poznaniu (bud. B - ul. 23 lutego 20)

II Opłaty konferencyjne:

- 300 zł - zwykli prelegenci
- 200 zł - doktoranci
- członkowie NTF płacą o 50 zł mniej, czyli odpowiednio 250 i 150 zł

Opłata konferencyjna zawiera koszt noclegu oraz skromny poczęstunek w trakcie obrad. Osoby nieafiliowane mogą być zwolnione z opłaty po uprzednim kontakcie z organizatorami - w takim jednak wypadku NTF nie pokrywa kosztu noclegu.

III Termin nadsyłania abstraktów (maksymalnie 2000 znaków) do 30 czerwca - przedłużony do 15.07

IV Publikacja pokonferencyjna ukaże się w 2020 roku.

Zgłoszenia: ntf@uap.edu.pl

UAP | POZNAŃ

